

Jsou statistické údaje dostatečným zdrojem informací o stavu a vývoji kriminality v ČR?

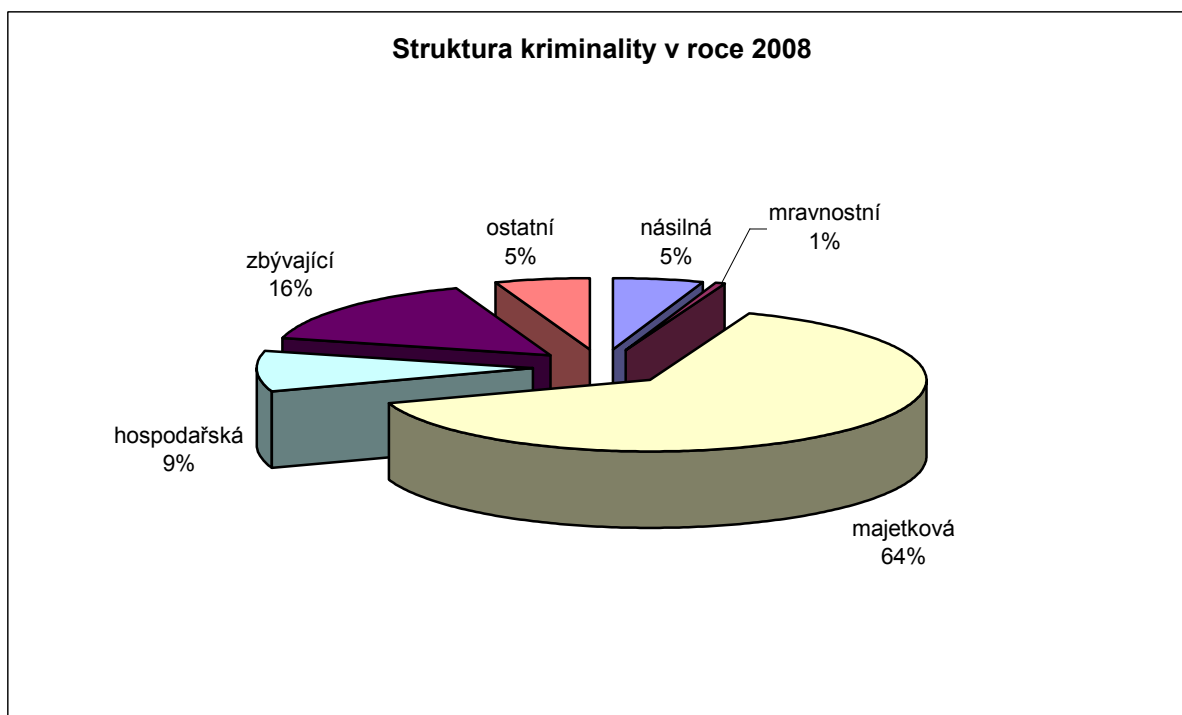
PhDr. Alena MAREŠOVÁ, Institut pro kriminologii a sociální prevenci, Praha

Úvod

Nyní, kdy všechno ve společnosti je tzv. v pohybu, se pohyblivým stává i obsah kriminality (struktura kriminality). Jinak řečeno skutky, ještě nedávno hodnocené jen jako nevhodné porušování sociálních norem, příp. přestupky (např. mnohá nedbalostní jednání způsobující menší škodu či újmu osobě či instituci, překračování předpisů a pokynů v dopravě, nedodržování norem v souvislosti s vyřizováním finančních záležitostí, vymáháním pohledávek a dluhů, při řešení osobních konfliktů či v jednání vůči institucím apod.), ale i skutky, které dříve neexistovaly (zneužití internetu, včetně zneužívání tzv. sociálních sítí - např. Facebooku), zauímají ve struktuře kriminality stále významnější podíl a prokazatelně ovlivňují její rozsah a její vývojové trendy. Logickým následkem změn struktury kriminality je pak výrazná změna skladby osob, ze kterých trestní stíhání, rozsudek soudu a případné uvěznění za porušení trestního zákona dělá pachatele trestných činů, obžalované, odsouzené a vězněné osoby.

Graf 1 zobrazuje strukturu kriminality v souladu s členěním skutků (trestných činů) do skupin, tak jak je vykazují standardní statistiky Policejního prezidia. Je zjevné, že tzv. ostatní a zbývající kriminalita tvoří pětinu (21 %) ze všech policí v roce 2008 evidovaných trestných činů. A právě pod tímto označením se často skrývají činy kriminalizované teprve v posledních letech. Avšak nejen zde, ale i pod označením majetková kriminalita a hospodářská kriminalita lze nalézt mnoho nově kriminalizovaných jednání, a to v míře, že výrazně ovlivňují celkový stav kriminality.

Graf 1

V souvislosti s rozdělením kriminality na majetkovou a hospodářskou nutno podotknout, že trochu působí problémy srovnávání resortních statistik o kriminalitě jednotlivých orgánů činných v trestním řízení. V policejní statistice a statistice trestní justice se totiž skladba trestných činů řazených pod tato označení velmi výrazně liší.

Je to způsobeno tím, že Policie ČR (včetně MV ČR), pro účely zpracování statistických dat používá jen vlastní klasifikaci (tzv. takticko statistickou klasifikaci -TSK) s vlastním kódováním jednotlivých trestných činů a jejich kombinací a řazením trestných činů do skupin s vlastním označením, přičemž souhrn trestných činů ve skupinách majetková kriminalita a hospodářská kriminalita se postupem let značně odchýlil od řazení stejných druhů trestných činů podle hlav zvláštní části trestního zákona.

V současnosti tak např. číselník TSK v části Majetková kriminalita (TSK 311 – 590) obsahuje krádeže vloupáním, krádeže prosté, část podvodů a zpronevěr (§§ 250, 248 a 249 tr.zák.) a ostatní majetkové trestné činy (§§ 254, 257 tr.zák. včetně ostatních blíže nespecifikovaných). V části Hospodářské trestné činy (TSK 801 – 890), pak obsahuje změř trestných činů v průběhu posledních cca 15 let různě obměňovanou, avšak bez závislosti na rozdělení uvedeném v trestním zákoně.

Statistika trestní justice ČR odpovídá pochopitelně rozdělení druhů trestné činnosti podle hlav a paragrafů trestního zákona. Konkrétně v případě trestných činů proti majetku (hlava devátá tr.zák.) se jedná o trestné činy vykazované i policií jako majetková trestná činnost:

krádež, zpronevěra, podvod...(od § 247 Krádež až do § 258 Zneužívání vlastnictví). Určitě však jsou do této části statistiky trestní justice řazeny trestné činy v takticko statistické klasifikaci policie zařazené do hospodářských trestných činů, konkrétně: TSK 812 krádež (§ 247), 822 poškození věřitele (§ 256), 827 neoprávněné užívání motorového vozidla (§ 249) a 829 zpronevěra (§ 248). Dále podvod, úvěrový podvod, pojistný podvod, neoprávněné držení platební karty, krádeže železničních zásilek, poštovních aj., úplatkářství, zvýhodňování věřitele, pletichy při řízení konkurzním a vyrovnávacím, podílnictví, poškození a zneužití záznamu na nosiči informací aj.

Struktura kriminality dříve

Ty tam jsou doby, kdy pod pojmem trendy kriminality byl chápán vývoj a změny v počtu trestných činů tzv. obecné kriminality, především krádeží, loupeží, podvodů, vražd ... Dnes i v této oblasti se vše neuvěřitelně znepřehledňuje. **V posledních cca sto letech byly** tradičně (když pomineme léta válečná a padesátá léta) jako kriminální činy a jejich pachatelé chápány právě úmyslné zločiny proti majetku, životu nebo zdraví fyzických osob a zločinci bývali ztotožňováni se zloději, lupiči, podvodníky, vrahy, které již jejich způsob života, zejména pak způsob obživy, zpravidla vytlačoval na okraj společnosti. Jistě i v těch dobách část osob trestně stíhaných a vězněných pykala za projevy a jednání nekriminální povahy – jednalo se o tzv. politické vězně, pachatele nedbalostních trestných činů, ale i příživníky, homosexuály aj., avšak ve srovnání s kriminální populací to byly nevelké skupiny osob - souhrnně maximálně několik tisíc a nedocházelo, mimo období válek a několika poválečných let, k radikálním výkyvům jejich podílu v kriminální populaci. Mnoho protispolečenských prohřešků bylo tehdy řešeno neprávními prostředky – vyčleněním osoby, která se ho dopustila z určitých společenských kruhů, církevními postihy, postihy v institucích, které takovou osobu zaměstnávaly, morálními odsudky v místě pobytu i v rodině atd. – tj. postihy mimo trestní justici.

Struktura kriminality nyní

V současnosti, kdy takřikajíc vše je dovoleno, je tlak na to, aby naopak všechny hromadnější jevy, které jsou pro většinu společnosti alespoň navenek nepřijatelnou formou chování občanů, byly kriminalizovány a zákroky proti nim prováděl jakoby spravedlivý neosobní stát, a zbavil jednotlivce či společenské skupiny u nás nutnosti zabývat se takovými jevy a jejich pachateli. Trestní postih (rozsudek instituce – soudu) pak zbavuje jednotlivce, ale i instituce, nezbytnosti osobního kontaktu s negativními jevy a osobami, které je způsobují,

nutnosti angažovat se při zákroku proti nim a nést odpovědnost za případné následky takového zákroku. Takový postoj, který trest bere jako základní prostředek k regulaci chování jedince i skupin osob a prevenci zúžuje jen na represí,¹ promítnutý do změn v trestní legislativě, má mimo jiné za následek především výrazné změny v obsahu (struktuře) kriminality, následně i ve skladbě pachatelů a v možnosti srovnávat vývoj kriminality v delších časových řadách a více méně reálně odhadovat budoucí trendy vývoje kriminality.

Jako názorné příklady slouží především následky zásahů do trestní legislativy kriminalizací řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění, rozšířením skutkové podstaty úvěrových podvodů, kriminalizací některých jednání označovaných jako ekonomická či finanční kriminalita včetně neoprávněného držení platební karty, dále rozšiřováním obsahu tzv. kybernetické kriminality.

Jak změny v obsahu kriminality ovlivnily strukturu a trendy kriminality

Pro ilustraci uvádím jak statistiky o kriminalitě v ČR ovlivnila úvěrová politika na přelomu tisíciletí a kriminalizace řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění.

Relativně snadný způsob získání úvěru v ČR v posledních cca 10-15 letech vedl k obrovské zadluženosti značné části obyvatel. Bezmezná důvěřivost k reklamě i všem pobídkám k osobnímu obohacení prezentovaným v médiích, okouzlení z mnoha celebritami předváděných možností rychlého zbohatnutí, chtivost zažít osobně takové rychlé zbohatnutí, ale i touha sdílet životní styl typu „sladký život“, vyústil u značné části občanů ve snahu uspokojit všechny svoje materiální potřeby i za cenu dlouholetého zadlužení, za cenu porušování sociálních norem, v jednání balancující na hraně zákona. Spolu s nedokonalou legislativou, s nedokonalými předpisy a pokyny bankovních a dalších institucí a jejich neochotou řešit vzniklé problémy², a naopak rychlou reakcí podvodníků tuzemských i zahraničních na všech těchto negativech se obohatit, vedlo až k vyčlenění úvěrových podvodů (také pojistných), se samostatnou skutkovou podstatou v trestním zákoně a k tzv. nové kriminalizaci jednání, která dosud nebyla posuzována jako trestné činy (Musil 2007). Touha po penězích, která posedla značnou část dosud bezúhonných občanů vzbudila dokonce zájem „profesionálních podvodníků“, kteří neváhali a najímali „bílé koně“ mezi nezaměstnanými,

¹ Srov. Musil, J. Respektuje český zákonodárce princip subsidiarity trestní represe? In Aktuální problémy rekodifikace trestního práva hmotného, Acta Universitatis Carolinae, Iuridica 2/2007, UK Praha, nakladatelství Karolinum, Praha 2007, ISSN 0323-0619, s.25-38

² Např. nejvyšší státní zastupitelství hodnotí jako neúčinná opatření pojišťoven, které nejsou schopny se bránit pojišťovacím podvodům – nemají vypracovaný žádný reálný plán a odpovídající bezpečnostní politiku a spoléhají spíše na odhalování těchto trestných činů orgány činnými v trestním řízení.

bezdomovci, nemajetnými.³ Nabídli takové osobě finanční pomoc v řádu několika tisíc korun, vybavili ji falešným potvrzením o výši příjmů v nějaké firmě a nechali ji podepsat smlouvu o úvěru, přičemž úvěr zkasírovali sami a o jeho umořování, ani o osud „bílého koně“ se více nezajímali. A pro určitý typ lidí bylo tak lákavé získat několik tisíc „za nic“. Nad další budoucností neuvažovali a o důvod, proč jim byly tyto peníze vyplaceny, se blíže nezajímali – však ono to nějak dopadne, dříve to vždycky také nějak (vcelku dobře) dopadlo.

Až v roce 2005 byl první boom trestních oznámení na neplaticí dlužníky. V tomto roce byl podán rekordní počet trestních oznámení proti neplatičům i neplatičkám o spáchání trestného činu **úvěrového podvodu**. Značnou část osob trestně stíhaných za úvěrový podvod sice tvořili muži - v roce 2005 cca 8 tis. osob, ale radikální zvýšení počtu stíhaných pachatelů se týkalo také žen.

Jen pro dokreslení situace: Nárůst počtu nově nařízených exekucí byl rekordní právě v roce 2005 o 74 % oproti roku 2004 (v roce 2005 bylo nařízeno soudy celkem 270 844 exekucí). V roce 2008 bylo soudem nařízeno cca 600 000 exekucí.

Část české společnosti se dostala do tzv. dluhové pasti. Problémem jsou nejen vysoké úrokové sazby, ale i obrovská penále, jež společnosti žádají po lidech, kteří přestanou platit.

Z vymáhání dluhů se dokonce v posledních stává lukrativní „kšeft“ a s růstem počtu nesplácených půjček roste počet vymahačských firem. Banky a jiné instituce se zbavují dluhů, protože na takové množství vymáhaných dluhů ani nemají kapacity. Proto se vzdávají části dlužných peněz a postupují je specializovaným firmám.

A tak v roce 2005 bylo za 14 032 policií evidovaných úvěrových podvodů stíháno téměř 13 tis. pachatelů, z toho cca 5 tis. žen, což představovalo 11 % ze všech v tom roce stíhaných a vyšetřovaných pachatelů a cca 30 % ze všech v tom roce stíhaných žen (a 60 % ze všech žen stíhaných za hospodářskou kriminalitu). Stejná situace byla i v roce 2006. Až v roce 2007 a 2008 ve statistice policie dochází k výraznému poklesu počtu osob stíhaných za hospodářskou kriminalitu, včetně poklesu počtu osob stíhaných za úvěrový podvod. Blíže viz tabulka 1. Avšak vzhledem k současné finanční situaci - růstu nezaměstnanosti, růstu počtu dlužníků atd., lze předpokládat, že pokles počtu osob stíhaných za úvěrový podvod byl spíše přechodným jevem.

³ Stolín, V.: Analýza vztahu mezi kriminalitou a nezaměstnaností, DP, Česká zemědělská univerzita v Praze, fakulta provozně ekonomická, 2007, s. 60

Také Nejvyšší státní zastupitelství ve své Zprávě o činnosti v roce 2008 uvádí, že přestože v loňském roce došlo k meziročnímu poklesu v počtu stíhaných osob za úvěrový podvod téměř o čtvrtinu, tak „podle signálů nižších státních zastupitelství dochází u tohoto trestného činu postupem doby ke změnám forem protiprávního jednání a nemusí jít proto zdaleka o trvalý pokles.“ Úvěrové podvody zůstávají charakteristické zejména pro oblast malospotřebitelů a nákupy zboží (zejména v období nákupních horeček, např. před Vánoci).

Tabulka 1

Počty evidovaných trestných činů podle § 250b a počty za tento trestný čin stíhaných osob (zpracováno ze statistik PP ČR)

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Trestné činy	30	228	754	2181	5056	4131	5652	14032	13814	12295	7263
Stíhané osoby	46	253	798	2258	4645	4224	5755	12658	13355	11135	6784

Škoda způsobená úvěrovými podvody v roce 2008 představovala téměř 2 miliardy Kč. Četnost úvěrových podvodů podle územního rozložení jejich výskytu však ukazuje, že zahrnují dosti odlišné jevy – viz tabulka 2.

Tabulka 2

Evidované trestné činy úvěrového podvodu v roce 2008 a jimi způsobená škoda podle jednotlivých krajských ředitelství policie ČR

(z nestandardních sestav PP ČR)

	Praha	StřČ	JČ	ZČ	SvČ	VČ	JM	SM
Stíháno osob	1103	452	461	564	1428	520	914	1342
Způsob.škody v tis.	911723	52022	109620	48622	160306	51688	490494	113354

Z tabulky je zjevné, že nejvíce osob bylo stíháno v působnosti krajského ředitelství policie Severočeského a Severomoravského kraje, ale největší škody byly evidovány v Praze a Jihomoravském kraji. K tomu nutno podotknout, že v Severočeském a Severomoravském regionu byl také současně vyplacen nejvyšší počet dávek hmotné nouze, příspěvků na živobytí a doplatků na bydlení a zjištěna nejvyšší míra nezaměstnanosti.

Právě v těchto regionech nejčastěji dochází k jevům, které popisují Peterková a Jiránek (2007)⁴ v materiálu odboru prevence MV ČR o zadlužování českých domácností. Uvádějí v něm, že sociálně slabší skupiny obyvatel „se dostávají do konfliktu s věřiteli, musí čelit nepříjemnému vymáhání peněz, hrozí jim soudní spory i zabavování majetku. Půjčka namísto, aby ulehčila jejich tíživou situaci, se pro ně stává hrozbou. Chudoba vyvolaná zadlužením pak může vyústit v trestnou činnost nebo ekonomicko-existenční migraci.“

Další výrazný dopad na stav kriminality a odhad jejího dalšího vývoje, měřeno změnami dat v kriminálních statistikách policie, měla novelizace trestního zákona provedená v roce 2006, která zavedla nový trestný čin „**Řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění**“ (§ 180d tr.zák.. Ten byl v takticko-statistické klasifikaci policie zařazen do podskupiny „ostatní“ v tzv. zbývajících kriminalitě. Dříve byli totiž pachatelé tohoto skutku stíháni za maření výkonu úředního rozhodnutí (§ 171 tr.zák.). V roce 2005 bylo za maření výkonu úředního rozhodnutí stíháno a vyšetřováno 10 117 osob⁵. V roce 2008 (tj. již bez pachatelů tr.činu řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění) - 4 254 osob.

Část kriminality označená jako „zbývajících kriminalita“ obsahuje (řazeno podle četnosti výskytu v roce 2008): další ostatní kriminalitu, mezi níž patří především právě §180d tr. zák. řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění (v roce 2008 to bylo 18 752 evidovaných tr.činů a více než 15 tis. pachatelů). Spolu s trestným činem poškozování cizích práv (§ 209 tr. zák.) představovaly cca 40 % ze zbývajících kriminality celkem. Následovaly trestné činy: ohrožení pod vlivem návykové látky a opilství (21 %), dopravní nehody silniční (20 %), zanedbání povinné výživy (19 %).

Část kriminality označená jako „ostatní kriminalita“, která je samostatnou skupinou ve struktuře kriminality odlišnou od podskupiny „ostatní“ ve zbývajících kriminalitě, zahrnuje především (řazeno podle četnosti výskytu v roce 2008): maření výkonu úředního rozhodnutí (28 % z ostatní kriminality celkem), sprejerství (22 %), výtržnictví (15 %), drogovou kriminalitu (13 %) a obecné ohrožení úmyslné a neúmyslné - požáry (5 %).

(Jinak řečeno pojem „ostatní kriminalita“ se v policejní statistice vyskytuje 2x. Poprvé jako samostatná skupina ve struktuře kriminality, podruhé jako podskupina v části „zbývajících

⁴ Peterková, J., Jiránek, R.: „Prevence zadlužování českých domácností s důrazem na sociálně slabé a vyloučené skupiny obyvatel“ (www.mvcr.cz)

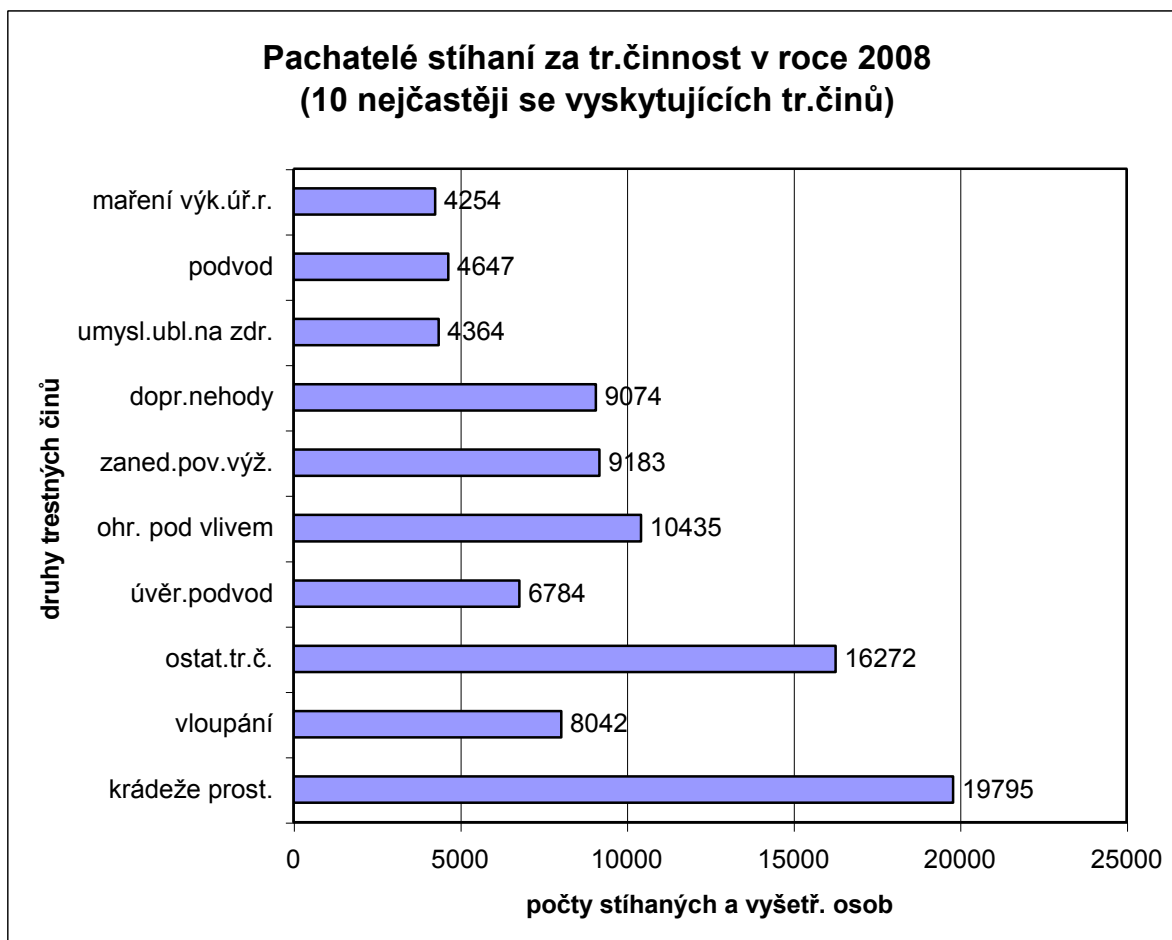
⁵ Dále jsou za maření výkonu úředního rozhodnutí stíhány osoby, které nedodržely zákaz pobytu v místě, zdržovaly se na území republiky navzdory soudnímu rozhodnutí, mařily nebo ztěžovaly výkon rozhodnutí soudu či jiného státního orgánu, mařily účel ochranného léčení nebo ochranné výchovy nebo za výkon zakázané činnosti a jednání ke zmaření účelu vazby anebo trestu.

kriminalita“, přičemž oba pojmy jsou užívány pro označení odlišných druhů kriminality. Při interpretaci policejních statistik tato skutečnost má za následek mnohá nedorozumění.)

Relativně vysoké procentní zastoupení zbývajících a ostatní kriminality ve struktuře evidované kriminality (srov. graf 1) ukazuje, že některé trestné činy takto označované by si zasloužily ve snaze o snižování kriminality větší pozornost, než jim byla dosud věnována. A také nová účinná opatření proti nim, a protože se jedná o bagatelní trestnou činnost a o jednání převážně nově kriminalizované, tak opatření především mimo oblast trestněprávní.

Z analýzy skladby osob, stíhaných a vyšetřovaných za evidovanou trestnou činnost, zjistíme, že ze všech policií stíhaných a vyšetřovaných osob bylo a je nejvíce stíháno za majetkovou kriminalitu, konkrétně krádeže (včetně krádeže vloupáním). V letech 2005 a 2006 za touto skupinou následovaly jako nejčastěji stíhané osoby pachatelé úvěrových podvodů – kolem 13 tis. osob, dále pachatelé ohrožení pod vlivem návykové látky a opilství, pachatelé zanedbání povinné výživy a pachatelé dopravních nehod spáchaných z nedbalosti. S velkým odstupem za výše jmenovanými následovali pachatelé úmyslného ublížení na zdraví a podvodu. V letech 2007 a 2008 se pořadí změnilo: za pachateli krádeží následovali, co do četnosti, pachatelé trestných činů zahrnutých do ostatní kriminality, konkrétně pak osoby řídící motorové vozidlo bez řidičského oprávnění. Počet stíhaných pachatelů za úvěrový podvod výrazně poklesl, ale i tak jsou na sedmém místě – srov. graf 2. (Celkem bylo v roce 2008 stíháno a vyšetřováno policií 122 053 osob.)

Graf 2

Souhrn

Doufám, že z předchozích argumentů je zjevné, že změny v trestní legislativě v posledních letech opravdu radikálně ovlivňují stav, strukturu a trendy kriminality v ČR.

Tak, jak se mění názory na způsoby řešení dopravní a drogové problematiky, na sociálně patologické chování mládeže, na porušování předpisů v ekonomické oblasti (daňových, úvěrových, obchodních, ochrany značek, porušování autorských práv aj.), na trestní odpovědnost právnických osob atd., tak se mění návrhy na změny trestní legislativy. Změny v trestní legislativě jsou zpravidla určovány postoji příslušných resortů k jednotlivým kriminálním a jiným sociálně patologickým jevům, což se následně odráží v návrhu na jejich kriminalizaci, příp. dekriminalizaci v další novele trestního zákona.

Toho času stále dochází k nárůstu tzv. ohrožovacích deliktů (Musil 2007), zatím značně kriminalizovaných, ale i k dekriminalizaci mnoha jiných deliktů (např. zde diskutovaný trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění se v novém

trestním zákoně nevyskytuje), radikalizaci postupů proti latentní kriminalitě i „jen“ sociálně patologickým jevům a současně dochází k bagatelizaci dříve závažných trestných činů atd.

Stále jsou v pohybu i méně nápadné společenské změny, jejichž vliv na kriminalitu ani nelze odhadnout - např. skokový vývoj internetového obchodování včetně jeho mezinárodního rozměru, šířící se zneužívání sociálních sítí (Facebooku), bouřlivý vývoj informačních technologií, různé krizové jevy ve společnosti, teritoriální rozšiřování terorismu atd.

Takže přestože stále platí tvrzení o stagnaci kriminality v ČR, týká se jen konečných čísel resortních statistik, nikoliv struktury kriminality a skladby pachatelů. Tam dochází k výrazným změnám s neexistujícím horizontem stagnace.

Závěr

Dříve trendy kriminality, alespoň pro nejbližší období, byly vyjadřovány obvykle jednoduchých lineárním prodlužováním úrovně kriminality za delší časový úsek (např. decénium), případně byly aplikovány různé složité matematické výpočty odhadující další vývoj jevu. Dnes to právě, s ohledem na výrazné kvalitativní změny v obsahu evidované trestné činnosti, nepadá v úvahu. Mechanické srovnání s minulým obdobím pouze porovnáním úrovně kriminality vyjádřené počtem evidovaných trestných činů a známých stíhaných pachatelů, různými indexy jejich poměru k počtu obyvatel atd., poskytuje zavádějící představu o sledovaném jevu. Tj. z křivky vývoje kriminality, tak jak je zpracovávána pro potřebu různých analýz, včetně hodnocení stavu bezpečnosti v ČR, nelze vyvodit jednoduchý závěr, že kriminalita na našem území klesá či stoupá, ale jen že dochází na sledovaném území ke zvyšování či poklesu orgány činnými v trestním řízení evidovaných trestných činů, trestných podle platného trestního zákona. A seriózní popis stavu kriminality může být proveden jen s odkazem na obsah platného trestního zákona a jeho změny, ale i změny trestního řádu a resortních předpisů (PP ČR, MSp ČR apod.) určujících způsoby evidence trestných činů, včetně dalších statistických ukazatelů spojených s kriminalitou. Totéž platí i ve vztahu k popisu skupin známých (stíhaných, obžalovaných, odsouzených, ale i vězněných) pachatelů.

Literatura:

MAREŠOVÁ, A. a kol. Kriminalita v roce 2005, IKSP, Praha 2006, ISBN 80-7338-051-X, 165 s.
MAREŠOVÁ, A., Cejp, M., Holas, J., Martinková, M. Kriminalita v roce 2007, IKSP, Praha 2009, ISBN 978- 80-7338-083-0, 114 s.

MUSIL, J. Respektuje český zákonodárce princip subsidiarity trestní represe? In Aktuální problémy rekodifikace trestního práva hmotného, sborník příspěvků z mezinárodní vědecké konference, UK, nakladatelství Karolinum, Praha 2007, ISSN 0323-0619, s. 25-38

PETERKOVÁ, J., JIRÁNEK, R.: Prevence zadlužování českých domácností s důrazem na sociálně slabé a vyloučené skupiny obyvatel (www.mvcr.cz)

PISKÁČEK, V.: Začíná boj s extrémními úroky, HN.IHNED.CZ z 21.6.2007

STOLÍN, V.: Analýza vztahu mezi kriminalitou a nezaměstnaností, DP, Česká zemědělská univerzita v Praze, fakulta provozně ekonomická, 2007, s. 60

Zpráva o činnosti Nejvyššího státního zastupitelství ČR za rok 2008

Marešová, A.

Jsou statistické údaje dostatečným zdrojem informací o stavu a vývoji kriminality v ČR?

SOUHRN

I po roce 2000 je v ČR vše v pohybu, včetně trestní legislativy, metodiky zpracování statistických dat o kriminalitě atd., a to ovlivňuje informace o stávající kriminalitě a prognózu jejího dalšího vývoje více než kdy předtím. A tak obecně prezentovaná čísla o kriminalitě a o známých pachatelích nemají, bez zasvěceného komentáře, dostatečnou vypovídací hodnotu o vývoji hodnoceného jevu v delších časových řadách.

Marešová, A.

Are statistic data a sufficient source of information about the state and development of criminality in the Czech Republic?

SUMMARY

Many changes have occurred in the Czech republic after the year 2000, concerning criminal law, methodology of statistic data processing and so on. These changes have a strong impact on crime and its trends. This is the reason why presenting data of crime and known offenders without profound commentary is not much valuable.

Marešová, A.

Sind statistische Angaben eine ausreichende Quelle von Informationen über den Stand und die Entwicklung der Kriminalität in der Tschechischen Republik?

ZUSAMMENFASSUNG

Auch nach 2000 ist in der Tschechischen Republik alles in Bewegung, einschließlich der Strafgesetzgebung, der Verarbeitungsmethode von statistischen Daten über die Kriminalität u.ä. Die Informationen über existierende Kriminalität sowie die Prognose ihrer weiteren Entwicklung werden dadurch mehr denn je beeinflusst. Die allgemein präsentierten Zahlen über die Kriminalität und bekannte Täter haben, ohne einen eingeweihten Kommentar, keine ausreichende Aussagekraft über die Entwicklung der bewerteten Erscheinung in längeren Zeitreihen.